

og den kraftige og dog saa udpræget kvindelige Mundlinje. Om det saa var den ulyksalige Kjole, saa rørte den ham nu, og netop fordi hun havde været saa afgjort uheldig med den.

Han vilde forsøge at slippe over Gulvet for at naa hen til hende, da Nanny i det samme styrtede imod ham med sin Herre under Armen, rød og varm af Dansen.

„Men hvor har De dog været henne, Menneske? Vi Damer gaar her og vil danse med den Nyforlovede, og saa er De — pst — væk! Er det en Opførsel!“

Per saae koldt paa hende.

„Det gør mig ondt. Men da Jakobe er træt, danser heller ikke jeg iaften.“

Dermed vendte han sig bort, mens Nanny gav sig til at le for at skjule, at hans Ord og Blik havde faaet hende til at dirre.

„Skal vi saa gaa ind og se at finde en lille Forfriskning,“ sagde hun og trak afsted med sin Kavalier. „Det er en rædsom Grobian, min Søster der har taget. Synes De ikke?“

Jakobe havde opdaget Per i samme Øjeblik, han viste sig i Salsdøren. Skønt hun hele Tiden saae den anden Vej, havde hun ogsaa godt lagt Mærke til den lille Scene mellem ham og Nanny; og da hun nu saae ham stile over imod hende, anede hun, at der i al Stilhed havde fundet et Opgør Sted imellem dem.

Han nikkede mildt til hende og slog sig ned paa den Stol, som Kandidat Balling kort forinden havde forladt.

Lidt efter flyttede han sig nærmere hen til hende og lagde stille sin Haand hen paa hendes, der laa blottet paa Kanten af Stolesædet. Og hun